

نویسنده: دبراگروس، الن اولشانسکی شاراورت (Deborah Gross , Ellen Olshansky, sarah Oether).

منبع و تاریخ نشر : کمان دریم « 2018-06-18 »

برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل»

تأثيرات سمی اضطراب «ستریس» بر کودکان جدا شده از والدین

*Toxic Effects of stress on children separated from
parents*

این نوع ضربه ویا تروما بدن را درهم می شکند و باعث احساسات ترس
و وحشت و بی نظمی میشود

*This kind of trauma overwhelms the body it causes
feeling of terror and helplessness*

وزارت امنیت داخلی اخیراً تا بید کرد که از ماه اپریل تا ماه می سال جاری نزدیک به «2000»
کودک از خانوادہ های خود توسط پولیس گشت «گزمه» مرزی ایالات متحده امریکا جدا شده اند .
چنین گفته شده است که شما همیشه میتوانید امریکایی ها را به انجام کارهای نیک
و درست راهنمایی کنید ویا آنها را برسانید. بعد از آنکه آنها درانجام آن کارها تلاش

خود را بخرچ داده اند .

ما نمیتوانیم در مورد چیزی بهتر در سیاست داخلی دولت ترومپ بیا ند بشیم و یا چیزی بهتری را نمیتوانیم در سیاست دولت او سراغ نمایم که یکی از این چیزی بهتر که نمیتوانم در سیاست دولت او ملاحظه کنیم همانا جدا کردن کودکان از مادران و پدران آنها که میخواهند بطور غیر قانونی در تلاش ورود به امریکا بگونه غیرمجاز به نسبت فرار از خشونت در جستجوی پناه جویی اند تا جایکه آنها تصور نمیکنند که بشکل غیر مجاز درخواست پناهندگی میدهند که ایشان را از اطفال شان جدا میسازند .

فرزندان آنها که از جمله نوزادان و یا کودکان نوپاهستند بر ورق و یا سند ورودی آنها به این عبارت «کودکان بیگانه همراه با همسایه» زده میشود «عبارت که در نظر گرفته شده است و آنهم برای کودکان اعمال میشود که آنها تا هنوز نمیتوانند راه بروند» چسپ زده و تحت بازداشت توسط اداره اسکان مجدد پناهندگان قرار میگیرند .

سپس این فرزندان و کودکان آنها را بخاطر زندگی شان با افراد که آنها را نمی شناسند همراه میسازند که این اطفال با هزارها میل از والدین خود دورتر زندگی میکنند و والدین این کودکان میدانند که سرنوشت آینده فرزندان شان چه خواهد شد؟ در حالیکه قبلاً اکثر کودکان را اجازه میدادند که تا خروج والدین شان از امریکا با والدین خود یکجا در یک خانه زندگی کنند .

دادستان کل امریکا **جیف سیشن (Jeff Sessions)** اظهار داشت که این سیاست عمدی است و بخاطر طراحی شده است که از مرز تردد و یا عبور صورت نگیرد ؛ اگرچه تعداد کل خانواده های بی که تحت تاثیر این رفتار غیر اخلاقی قرار گرفته اند معلوم نیست ولی وزارت امنیت داخلی اخیراً تایید کرد که از ماه اپریل تا ماه می سال جاری (2000) کودک از خانواده های خود توسط ما موران گشت «گزمه» ایالات متحده امریکا جدا ساخته شده اند و ما بعنوان یک کشور به سطح بسیار پایین به این مردمان خسته که تمایل به ورود بخاطر آزادی دارند عطف توجه نموده ایم .

ما باید در این بحران انسانی آواز خود را بشنویم : بسیاری از این خانواده ها به نسبت خشونت و ضرب و شتم و تروما الزاماً کشورشان را ترک نموده فرار کرده اند و اما دریغ که ما در اینجا حین ورودشان ضربه و ترومای مجدد دیگری بر آنها به نسبت جدا ساختن فرزندان شان می زنیم که این جداایی بویژه بر رشد دماغی کودکان تاثيرات سوو تخریب کننده دارد - تروما با عوامل تخریش و تنبه اضطراب و یا سترس معمولی که اطفال در زندگی روزمره عادی خود آنرا تجربه میکنند متفاوت است این نوع تنبهات و یا تنش های سالمی اند که کودکان آنرا یاد میگیرند و رشد میکنند .

این تروما از ترومای که توسط بیگانگان با زور و فشار کودکان را از والدین شان

جدا ساخته و آنها را برای مدت طولانی به بیگانگان دیگر انتقال میدهند که با آن بیگانه ها زندگی کنند بسیار متفاوت و زجر دهند است چنانچه که در اثر این نوع تروما بدن طفل صدمه می بیند و این نوع تروما خود باعث احساسات ترس و بی نظمی میشود یعنی که هورمون ها بگونه ای سیل آسا افزاز میشود و در طفل اضطراب و تشویش را بار می آورد یعنی که وجود طفل را توفانی میسازد. باید خاطر نشان ساخت که بدون حمایت و مراقبت یک شخص آرام و سالم که فرزندان و یا اطفال از او شناخت داشته باشند نمیتوان جلو همچو آسیب ها را گرفت آسیب های که در ساختار عضویت رو به رشد طفل تغییرات سو را بوجود می آورد و تاثیرات سمی این تشویش زمینه را برای بروز امراض گوناگون از جمله قلبی و عایی، روحی و روانی و سرانجام فرار رسیدن مرگ زود هنگام را مساعد می سازد.

این تحقیقات علمی پیرامون استرس سمی ما را تشویق می کند تا جنبه های سیستم عدالت کیفری را دوباره درک کنیم. کودکان نباید برای مجازات خانواده ها مورد سوء استفاده قرار گیرند.

سا زمان های دولتی، از جمله اداره خدمات سوء استفاده مواد مخدر و خدمات صحت روحی روانی (SAMHSA) و مراکز کنترل بیماری (CDC)، دستورالعملهای بالینی را برای مقابله با استرس سمی باید طراحی کنند. پرستاران می توانند و باید از این دستورالعمل ها برای جا به جایی این فرهنگ مجازات، که به صراحت ناسالم است، به فرهنگ بشردوستانه ای که سلامتی را ارتقاء می دهد، خود را عیار سازند. و یا در خود تغییر آورند.

هفته گذشته، انجمن ملی پرستاران اطفال، بیانیه ای را علیه سیاست جدا شدن کودکان از والدین خود که به طور غیرقانونی به ایالات متحده وارد شده بود، صادر کرد. بر روی پرستاران حساب کنید تا کاری درست انجام دهید. سازمان های دیگر نیز، بویژه آکادمی کودکان آمریکایی و انجمن بهداشت عمومی آمریکا، به شدت با سیاست وحشتناک جدایی فرزندان از والدین خود مخالفت کردند.

ما باید در این بحران انسانی آواز خود را شنیده باشیم. این به این معنا نیست که ما به آمریکا اعتقاد داریم، مهاجرانی که به نسبت نیاز و خشونت مجبور به ترک وطن شان شده و به اینجا خسته و گرسنه آمده اند ما باید به آنها خوش آمدید گویم و مانند پرستار با آنها برخورد کنیم ما عصبانی از کشور خود هستیم که برای ما گفته شده است که ما باید کارهای درستی را انجام ندهیم آیا این درست است؟ ما باید در آغاز امر تلاش بخرچ دهیم که این مهاجران را با فرزندان شان همراه و یک جا نگاه داریم چونکه علاقمندی به اطفال

گواراترین سیاست فدرال میباشد.

با تقدیم سلام «2018-06-20»